

Mandeep Singh¹, Nitesh Gupta², Raj Kumar³

¹Department of Respiratory Allergy and Applied Immunology, V.P. Chest Institute, University of Delhi, Indie

²Department of Pulmonary Medicine, LHMC and SSK Hospital New Delhi, Indie

³V.P. Chest Institute, University of Delhi, Indie

Wpływ otyłości i zespołu metabolicznego na ciężkość choroby, jakość życia, jakość snu i markery zapalenia u chorych na astmę w Indiach

Praca nie była finansowana

Tłumaczenie artykułu, należy cytować wersję oryginalną: Singh M, Gupta N, Kumar R. Effect of obesity and metabolic syndrome on severity, quality of life, sleep quality and inflammatory markers in patients of asthma in India. *Pneumonol Alergol Pol* 2016; 84: 258–264. doi: 10.5603/PiAP.2016.0032.

Streszczenie

Wstęp: Celem badania było porównanie ciężkości astmy, jakości życia, jakości snu, zaburzeń oddychania w czasie snu i markerów zapalenia u chorych na astmę z otyłością, z lub bez zespołu metabolicznego z analogicznymi parametrami w grupie chorych na astmę bez otyłości.

Materiał i metody: Do badania włączono 60 chorych na astmę, których podzielono na równe pod względem liczebności grupy chorych bez otyłości (NOA *non-obese*), otyłych bez zespołu metabolicznego (OANMS, *obese without metabolic syndrome*) oraz otyłych z zespołem metabolicznym (OAMS, *obese with metabolic syndrome*). Przedmiotem oceny była ciężkość astmy, jakość życia oraz jakość snu za pomocą kwestionariuszy i stężenia markerów zapalenia (FENO, hs-CRP, IL-5, IL-6 i leptyna). Badanie uzyskało aprobatę komisji etycznej odpowiedniej dla instytucji.

Wyniki: Wyniki badań wskazują, że chorzy z grupy OAMS mogą reprezentować podtyp astmy o istotnie cięższym przebiegu ($p < 0,05$), gorszej jakości życia ($p < 0,05$), większym ryzyku obturacyjnego bezdechu podczas snu ($p < 0,05$), z obniżoną czynnością wolumenową pojemnością zalegającą (FRC) ($p < 0,05$), wyższymi stężeniami markerów zapalenia (leptyna i IL-6) ($p < 0,05$) oraz częstszym występowaniem zaburzeń oddychania podczas snu ($p < 0,05$) w porównaniu z grupami NOA i OANMS.

Wnioski: W badaniu wykazano, że otyli chorzy na astmę, a szczególnie z zespołem metabolicznym, stanowią szczególny podtyp. Z tego powodu leczenie zespołu metabolicznego wraz z odpowiednim leczeniem astmy może być niezbędne w celu uzyskania optymalnej kontroli choroby.

Słowa kluczowe: otyłość, zespół metaboliczny, astma, SGRQ, FENO